

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ตั้งวาทย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ลักษณะ ๑

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการในกรมอัยการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวงมหาดไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอัยการ

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมอัยการ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๔ ข้าราชการฝ่ายอัยการมี ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการอัยการ คือ ข้าราชการผู้ชำนาญและหน้าที่ในการดำเนินคดีตามกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ

(๒) ข้าราชการธุรการซึ่งแบ่งออกเป็น

(ก) ข้าราชการธุรการสามัญ คือ ข้าราชการผู้ทำหน้าที่ในทางธุรการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(ข) ข้าราชการธุรการวิสามัญ คือ ข้าราชการผู้ทำหน้าที่ในทางธุรการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

มาตรา ๕ ข้าราชการอัยการจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ และตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ในปีหนึ่ง ให้สำนักงานประมาณกำหนดเงินในงบประมาณไว้สำหรับเงินเดือนข้าราชการอัยการตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการอัยการ คณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหัก

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

เงินเดือนของข้าราชการอัยการไว้เป็นเงินสะสมและคืดดอกเบี้ย
จากเงินสะสมนั้นให้ด้วยก็ได้ เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้จ่าย
คืนเมื่อออกจากราชการ

มาตรา ๖ เครื่องแบบของข้าราชการอัยการ และระเบียบ
การแต่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ข้าราชการอัยการผู้ไปรับราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดย
ไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการโดยรับเงิน-
เดือนเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการตามกฎหมายนั้นก็
ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้น
การรับราชการทหาร ให้รัฐมนตรีรับบรรจุที่เดียว แต่ถ้าจะ
บรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้
บรรจุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนด

มาตรา ๘ การบังคับบัญชาข้าราชการอัยการ ให้นำ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่า
ด้วยพนักงานอัยการมาใช้บังคับเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อ
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การบังคับบัญชาข้าราชการ
อัยการในกองอัยการ กองคดีและกองวิชาการ ให้อัยการ-
พิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดีและอัยการพิเศษฝ่าย

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

วิชาการ เป็นผู้บังคับบัญชารองจากรองอธิบดีตามลำดับ ส่วนการบังคับบัญชาข้าราชการอัยการในเขต ให้อัยการพิเศษประจำเขตนั้น ๆ เป็นผู้บังคับบัญชารองจากรองอธิบดี

มาตรา ๘ ให้ข้าราชการตุกรเป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้ใช้กฎหมายนี้บังคับแก่ข้าราชการตุกรทุกประการ

ตำแหน่งข้าราชการอัยการใดเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการตุกร โดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้กำหนดโดยกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐ ให้ถือว่าข้าราชการอัยการเป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ลักษณะ ๒

ข้าราชการอัยการ

หมวด ๑

การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อน

มาตรา ๑๒ ตำแหน่งข้าราชการอัยการมีดังนี้ อธิบดี รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต อัยการประจำกรม อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดและอัยการผู้ช่วย

นอกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว อาจให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งจะได้มีกฎกระทรวงกำหนดเทียบกับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๑๓ ข้าราชการอัยการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖
- (๒) รองอธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕
- (๓) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๔) อัยการประจำกรม ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓

(๕) อัยการประจำกอง อัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒

(๖) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการได้เลื่อนตำแหน่งให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งที่เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งดังกล่าว ก็ให้รับเงินเดือนในขั้นของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๔ การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้รัฐมนตรีบรรจุโดยวิธีการสอบคัดเลือกตามความในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

แต่ถ้าผู้ใด

(๑) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.อ. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิตหรือนิติศาสตร์บัณฑิตหรือสอบไล่ได้ทางสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๒) เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิตหรือนิติศาสตรบัณฑิต หรือสอบไล่ได้วิชากฎหมายชั้นเนติบัณฑิตจากโรงเรียนกฎหมาย กระทรวงยุติธรรม หรือสอบไล่สำเร็จวิชากฎหมายจากคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. ๒๕๑๖ และสอบไล่ได้ชั้นเกียรตินิยมทางสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสอบไล่ได้ปริญญาโททางกฎหมายไทย แล้วได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายตามที่ ก.อ. กำหนด เป็นเวลาไม่ต่ำกว่าสองปี หรือ

(๓) สอบไล่ได้ปริญญาเอกทางกฎหมายไทย

เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาและสอบสวนเห็นว่า เป็นผู้คุณสมบัติและพินความรูตามมาตรา ๒๓ และสมควรที่จะรับก็ให้รัฐมนตรีบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนด

มาตรา ๑๕ การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้บรรจุให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้น เว้นแต่ผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกผู้ใดเป็นผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศด้วย และปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้น ก.อ. เทียบ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ว่าสูงกว่าปริญญาตรี ก็ให้บรรจุให้ได้รับเงินเดือนในอัตราสูง
กว่าขั้นต่ำได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนด

มาตรา ๑๖ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัด อัยการประจำกองและตำแหน่งที่
เทียบกับตำแหน่งดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความ
เห็นชอบของ ก.อ.

อัยการผู้ช่วยผู้ได้รับแต่งตั้งโดยการคัดเลือกหรือสอบคัด
เลือก จะคงดำรงตำแหน่งอยู่ได้ต่อเมื่อได้รับการอบรมจากกรม
อัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่
พอใจของ ก.อ. ว่า อัยการผู้ช่วยดังกล่าวมีความรู้ความสามารถ
และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการผู้ช่วย

อัยการผู้ช่วยผู้ใดเป็นอัยการผู้ช่วยมาแล้วเป็นเวลาสองปี
และผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ดังกล่าวใน
วรรคก่อน หรือปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะเป็น
อัยการผู้ช่วย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการได้

มาตรา ๑๗ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่ง
อัยการประจำกรม อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษฝ่าย
วิชาการ อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา รอง
อธิบดี อธิบดีและตำแหน่งที่เทียบกับตำแหน่งดังกล่าว ให้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง

มาตรา ๑๘ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่ง ๆ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ส่งเลื่อน ในเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. แล้ว โดยปกติปีละหนึ่งขั้น โดยคำนึงถึงความอดุสาหะ ความสามารถ และการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณแห่งราชการตำแหน่งนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๑๙ ข้าราชการอัยการผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขึ้นหรือขึ้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๒๐ การโอนข้าราชการอัยการเป็นข้าราชการตุลาการหรือการโอนข้าราชการอัยการไปเป็นข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมอื่น ให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอมและ ก.อ. เห็นชอบด้วยแล้ว

มาตรา ๒๑ การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการไปเป็นข้าราชการอัยการ โดยได้รับเงินเดือนซึ่งไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้ เมื่อ ก.อ.

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

เห็นชอบด้วย แต่ข้าราชการชราการผู้ขึ้นต้องเคยดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการอัยการมาแล้ว

มาตรา ๒๒ ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการ
อัยการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมลทินในราชการ หรือ
ไปรับราชการในกระทรวงทบวงกรมอื่น เมื่อจะกลับเข้ารับ
ตำแหน่งข้าราชการอัยการโดยได้รับเงินเดือนซึ่งไม่สูงกว่าขณะ
พ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ถ้ามีคุณสมบัติและพ้นความรู้
ตามมาตรา ๒๓ รัฐมนตรีจะสั่งรับเพื่อบรรจุเมื่อได้รับความเห็น
ชอบของ ก.อ. แล้วก็ได้

หมวด ๒

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๒๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ
อัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้อง

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบสามปี
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองในระบอบรัฐธรรมนูญ
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๔) (ก) เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิตหรือนิติศาสตรบัณฑิต หรือสอบไล่ได้วิชากฎหมายชนเนติบัณฑิตจากโรงเรียนกฎหมายกระทรวงยุติธรรม หรือสอบไล่สำเร็จวิชากฎหมายจากคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. ๒๔๗๖ หรือสอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.อ. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และ

(ข) สอบไล่ได้วิชากฎหมายจากสำนักอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๕) เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ

(๗) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี

(๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินพันตัว

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจาก
ราชการ เพราะกระทำผิดวินัย

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุก

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายทุพพลภาพ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๑๒) เป็นผู้ทกระกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนดตัว ได้ตรวจร่างกายและจิตใจ แล้ว และ ก.อ. ได้พิจารณารายงานของแพทย์เห็นว่าสมควร รับสมัครได้

ให้ ก.อ. มีอำนาจระเบียบเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกก่อนที่จะรับสมัครได้

มาตรา ๒๔ ให้ ก.อ. มีอำนาจกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกตลอดจนวางเงื่อนไขในการรับสมัคร

เมื่อสมควรจะมีการสอบคัดเลือกเมื่อใด ให้อธิบดีเสนอต่อ ก.อ. และให้ ก.อ. จัดให้มีการสอบคัดเลือก เมื่อได้มีการสอบใหม่และได้ประกาศผลของการสอบแล้ว บัญชีสอบคัดเลือกควรทบทวนเป็นอันล้มเลิก

มาตรา ๒๕ ตำแหน่งข้าราชการอัยการใดที่โดยลักษณะปริมาณ หรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งออกโดยความเห็นชอบของ ก.อ. มิให้สตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๒๖ ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงให้ได้รับบรรจุก่อนผู้ที่
ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใด หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง
ตามมาตรา ๒๓ หรือเป็นบุคคลซึ่ง ก.อ. เห็นว่ามีข้อเสียดังหรือ
ความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการ
อัยการ เป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามการสอบคัดเลือก
นั้น

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว
หากภายหลังปรากฏต่อ ก.อ. ว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือพื้น
ความรู้ตามมาตรา ๒๓ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุก็ดี หรือมี
กรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจาก
กรณีต้องหานั้นก็ดี ถ้าเป็นข้าราชการอัยการนอกจากตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัด และอัยการประจำกอง ก็ให้นำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน สำหรับตำแหน่งอัยการ
ผู้ช่วย อัยการจังหวัด และอัยการประจำกอง ให้รัฐมนตรีสั่ง
ถอดถอน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการกระทบกระทั่งถึงการใดที่ผู้นั้น
ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการได้รับเงินเดือน
ก่อนถอดถอน

หมวด ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๗ ข้าราชการอัยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) โอนไปรับราชการทางอื่น

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ให้ออก

(๕) ปลดออก

(๖) ไล่ออก

การพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน ทั้งนี้ เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วยอัยการจังหวัดและอัยการประจำกอง

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ข้าราชการอัยการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ย่อมทำได้ เมื่อรัฐมนตรีได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกก็ได้

ในกรณีผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัย และอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาทางวินัย รัฐมนตรีจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยก็ได้ แต่ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้รัฐมนตรีอนุญาตการลาออก แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว ผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือถูกสั่งให้ออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเพราะเหตุนั้นอีกต่อไปไม่ได้

มาตรา ๒๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งโดยให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะกราบบังคมทูลเพื่อให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้ แต่

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๑) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทน ให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิธีการที่ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ ๕ หมวด ๓ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัจว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่ ก.อ. เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมีหมอง จะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ และเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ข) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับความผิดละเมิด หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการต่อไป และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ง) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงทุพพลภาพ และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๑) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใด ก.อ. ได้สอบสวนพิจารณาเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๑๑) หรือขาดจากสมาชิกภาพแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง

(๒) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือเพราะเหตุรับราชการนาน ให้ทำได้เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

ทั้งนี้ สำหรับตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดและอัยการประจำกองไม่ต้องนำความกราบบังคมทูลในการให้ออกจากราชการ

มาตรา ๓๐ เมื่อเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการได้ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการอัยการผู้มสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบกำหนดพ้นจากราชการ เพราะเหตุสูงอายุในปีถัดไปต่อเจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้เจ้ากระทรวงเสนอเรื่องไปให้ ก.อ. พิจารณา ถ้า ก.อ. เห็นว่าข้าราชการผู้ใดสมควรได้รับการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อต่อเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้เจ้ากระทรวงดำเนินการต่อไป

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๓๑ การไล่ออก การปลดออก และการให้ออก
จากราชการ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔

ลักษณะ ๓

คณะกรรมการอัยการ

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียก
โดยย่อว่า ก.อ. ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน อธิบดี
เป็นรองประธาน รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการ
พิเศษฝ่ายคดี และอัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ เป็นกรรมการ-
อัยการโดยตำแหน่ง และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอีก
สามคน ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายอัยการคนหนึ่งเป็นเลขา-
นุกร และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๓๓ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่ง
ได้คราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ หากตำแหน่ง
กรรมการดังกล่าวว่างลงก่อนถึงกำหนด รัฐมนตรีอาจดำเนิน-
การให้มีการแต่งตั้งเพื่อซ่อม กรรมการซึ่งได้รับเลือกซ่อม
อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของกรรมการที่ตนแทน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

กรรมการอัยการ ผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิตามมาตรา ๒๓ (๔) (ก) เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภาไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปี และเป็นข้าราชการบำนาญซึ่งเคยทำงานในหน้าที่พนักงานอัยการมาแล้ว

มาตรา ๓๔ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) กลับเข้ารับราชการ
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพแห่งเนติบัณฑิตยสภา

มาตรา ๓๕ การประชุมของ ก.อ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานทำหน้าที่แทน ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานสำหรับในการประชุมคราวนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียง
เท่ากัน ให้ประธานแห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มจนออกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ในกรณีที่ ก.อ. มี
หน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเป็นผู้
เสนอเรื่องต่อ ก.อ.

มาตรา ๓๗ ก.อ. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการ
ใดๆ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.อ. เพื่อเสนอ ก.อ. ได้

ลักษณะ ๔

วินัยและการลงโทษข้าราชการอัยการ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๓๘ ข้าราชการอัยการจะต้องรักษาวินัยตามที่
บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษ
ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๓๙ ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครอง
ตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๔๐ ข้าราชการอัยการต้องดำรงตนอยู่ในมารยาทอันดีงาม เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ที่ตนายแผ่นดิน และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ ต้องไม่ปฏิบัติการณ์ใดซึ่งเป็นปฏิปักษ์แก่อำนาจหน้าที่นั้น

มาตรา ๔๑ ข้าราชการอัยการจะเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองไม่ได้

มาตรา ๔๒ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืนหลักเลียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้น จะเสนอความเห็นคัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วนและเมื่อได้คัดทานดังกล่าวมานั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้ส่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามแต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานตามลำดับจนถึงรัฐมนตรี

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข่มผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาต

มาตรา ๔๓ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการและความซื่อสัตย์สุจริต

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้คนอื่นอาศัยอำนาจหน้าที่
ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม หาประโยชน์ให้
แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น

ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๔๔ ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่
ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทนอก-
จากทางราชการเป็นผู้ส่ง หรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๔๕ ข้าราชการอัยการต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชน-
ช่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติเป็นคนเลเฟด มีหนี้สินรุงรัง เสพสุรา-
ขามา หรือเล่นการพนันเป็นอาจีน กระทำความผิดอาญาหรือ
กระทำการอื่นใดซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวแล้ว
อาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๔๖ ข้าราชการอัยการต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก
และให้ความสงเคราะห์ต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอัน
เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ และต้องสุภาพ
เรียบร้อยต่อประชาชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๔๗ ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๔๘ ข้าราชการอัยการต้องไม่กระทำการอันเป็นเหตุให้แตกความสามัคคีระหว่างข้าราชการ และต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๔๙ ข้าราชการอัยการต้องอดสุภาพและอำนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๐ ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับในราชการ

มาตรา ๕๑ ผู้บังคับบัญชาข้าราชการ ฝ่ายอัยการผู้ใดรู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยแล้ว ไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้วแต่กรณี หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัย

หมวด ๒

การลงโทษ

มาตรา ๕๒ โทษผิดวินัย มี ๕ สถาน

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) ตัดเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

การส่งลงโทษข้าราชการอัยการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวน พิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้แล้ว

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ วรรคสอง การไล่ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะส่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

- (ก) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (ข) ทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนัก

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

กว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดสุโทม หรือความผิดอันได้กระทำ
โดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(ก) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำ
หนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอัน
แสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่าง
ร้ายแรง

(ง) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วย
กฎหมาย และการขัดคำสั่งนั้นอาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง

(จ) เปิดเผยความลับของราชการเป็นเหตุให้เสีย
หายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ช) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ วรรคสอง การปลด
ออกนั้น รัฐมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก
รัฐมนตรีจะส่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

วินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ วรรคสอง การลงโทษให้ออกนั้นจะกระทำได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออกหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๕ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่มีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิดตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๕๖ การลงโทษตัดเงินเดือนจะกระทำได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่จะไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือถ้าเห็นว่ามีเหตุอันควรลดหย่อนหรือในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือและจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

โทษตัดเงินเดือนจะลงโทษผู้กระทำผิดวินัยได้ครั้งหนึ่ง ไม่เกินร้อยละสิบของเงินเดือนและไม่เกินกำหนดเวลาสิบสองเดือน

หมวด ๓

การรักษาวินัย

มาตรา ๕๗ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือ
กรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการ
สอบสวนชั้นต้นโดยมิชักช้า

วิธีสอบสวนชั้นต้นนั้น จะทำโดยให้ผู้มีกรณีเกี่ยวข้อง
ชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือโดยบันทึกเรื่องราวและความ
เห็นก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่าข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตาม
มาตรา ๖๑ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๐ แล้วแต่กรณี แต่
ถ้าเกินอำนาจของตนให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือคน
ขึ้นไปตามลำดับ เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๘ ข้าราชการอัยการผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปนี้แต่งตั้ง
คณะกรรมการอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน คือ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น

(๒) อธิบดี สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือน
ชั้น ๑ และชั้น ๒

(๓) อัยการพิเศษประจำเขต สำหรับข้าราชการอัยการ
ซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒ ภายในเขตอำนาจและ
หน้าที่

ผู้เป็นกรรมการต้องเป็นข้าราชการอัยการ

คณะกรรมการสอบสวนต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัย ให้คำชี้แจง แล้วรับดำเนินการสอบสวนให้
เสร็จโดยเร็ว กำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับ
แต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนด
นั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็น
เวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้
ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จ จะขยาย
เวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้แต่งตั้ง

ให้ ก.อ. มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน
การตั้งกรรมการ การกำหนดองค์คณะกรรมการที่จะทำการ
สอบสวน การส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่าง-
ท้องถิ่น การรวบรวมพยานหลักฐานและกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้
ความจริงและความยุติธรรม

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานเสนอความเห็นต่ออธิบดี ทั้งนี้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาตามลำดับได้มีโอกาสแสดงความเห็นด้วย ถ้าคณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชาหรืออธิบดีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดวินัยก็ให้อธิบดีทำความเห็นรายงานไปยัง ก.อ. เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ จึงให้สั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ วรรคสอง

สำหรับกรณีข้าราชการอัยการต้องหาคดีอาญานั้น จะใช้คำพิพากษาของศาลประกอบการพิจารณาตามความในวรรคก่อนโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนก็ได้

มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๕๔ เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายของประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) มีหนังสือสอบถามกระทรวงทบวงกรม เทศบาล หรือสุขาภิบาลที่เกี่ยวข้องให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และการปฏิบัติพร้อมทั้งเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๒) ให้กระทรวงทบวงกรม เทศบาลหรือสุขาภิบาล
ที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารหลักฐานหรือส่งบุคคลในสังกัดมาให้
ถ้อยคำประกอบการพิจารณา

(๓) ให้กระทรวงทบวงกรม เทศบาลหรือสุขาภิบาล
ที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนมาชี้แจง

(๔) มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาทำการสอบสวน
หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๕) เรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกรณีนั้น

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ วรรคสอง ข้าราชการ
อัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดที่ปรากฏ
ชัดแจ้งถึงระดับไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด ให้
รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี
พิจารณาสั่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการได้โดยไม่ต้องตั้ง
คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนและพิจารณาตามมาตรา ๕๘
แต่ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๖๑ ข้าราชการอัยการผู้ใด กระทำผิดวินัยไม่ร้าย
แรง และผู้บังคับบัญชาสอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควร
ลงโทษเพียงสถานตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ก็ให้ผู้บังคับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

บัญชารายงานตามลำดับถึงอธิบดีเพื่อเสนอ ก.อ. เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้รายงานไปยังรัฐมนตรี เพื่อสั่ง

มาตรา ๖๒ ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดเรื่องใด ฐานใด มาตราใด

มาตรา ๖๓ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกสอบสวนในกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าจะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวน หรือพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ จะสั่งให้พักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการตามความในวรรคก่อนนั้น คือ

- (๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น
- (๒) อธิบดี สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒
- (๓) อัยการพิเศษประจำเขต สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒ ภายในเขตอำนาจและหน้าที่

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวน
พิจารณา หรือตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด เมื่อสอบสวน
พิจารณาเสร็จแล้วหรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้
พักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ผู้บังคับ
บัญชาที่สั่งพักราชการต้องสั่งให้ผู้นั้นเข้ารับราชการตามเดิม

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่อาจสั่งพักราชการได้ตามมาตรา ๖๓
ถ้ารัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า ข้าราชการอัยการผู้ถูกสอบสวนใน
กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญานั้น มี
มลทินหรือมัวหมองในกรณีที่พิจารณาสอบสวนหรือในคดีนั้น
จะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวนจะ
เป็นการเสียหายแก่ราชการ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.อ.
แล้ว จะสั่งให้ออกจากราชการโดยให้รอการพิจารณาจ่าย
บำเหน็จบำนาญไว้ก่อนก็ได้ แต่ถ้าภายหลังการสอบสวน
พิจารณาได้ความเป็นสัจย์ หรือศาลพิพากษาว่ามีความผิดที่จะ
ต้องลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ก็ให้ดำเนินการ
เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตรงตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ถ้าปรากฏว่าไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้รัฐมนตรีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งให้พักราชการ

มาตรา ๖๕ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ส่งไปโดยผิดหลง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.อ. เสียก่อน

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน ให้กระทำได้ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันสั่งลงโทษ

ลักษณะ ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้ข้าราชการสังกัดกรมอัยการซึ่งเป็นพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้รับบังคับเป็นข้าราชการอัยการ และให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างเดียวกันกับตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างเดียวกันนั้น เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกรม ให้ดำรงตำแหน่งอัยการ-

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ประจำกอง ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดเอก ให้ดำรงตำแหน่ง
อัยการจังหวัด ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกอง และผู้ดำรง
ตำแหน่งอัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย

ข้าราชการอัยการตามวรรคก่อนผู้ใดจะได้รับเงินเดือน
เท่าใด ให้ ก.อ. เป็นผู้กำหนดภายในวงเงินงบประมาณ แล้ว
เสนอรัฐมนตรีเพื่อยกตามมติของ ก.อ. นั้น แต่ทรงต้องไม่ต่ำ
กว่าที่ได้รับอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้า ก.อ.
ยังมีได้กำหนดก็ให้ได้รับเงินเดือนไปตามเดิมก่อน

ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ข้าราชการอัยการคนใด
ยังมิได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของตำแหน่ง และไม่มีเหตุ
อันไม่สมควรให้ได้รับการขึ้นเงินเดือน ให้ปรับให้ได้รับเงิน
เดือนขั้นต่ำของตำแหน่งแทนการขึ้นเงินเดือน แต่ถ้าการปรับ
ให้รับอัตราขั้นต่ำของตำแหน่ง จะเป็นการให้ได้รับการเลื่อน
เงินเดือนสูงกว่าสองขั้น ก็ให้ได้รับเลื่อนเงินเดือนในปีนั้น
เพียงสองขั้น และในปีต่อไปถ้าเงินเดือนยังไม่ถึงอัตราขั้นต่ำ
ของตำแหน่ง ให้ได้รับเลื่อนเงินเดือนปีละสองขั้นจนกว่าจะ
ถึงขั้นต่ำของตำแหน่ง ขึ้นเงินเดือนขั้นใดไม่อยู่ในบัญชีอัตรา
เงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ขั้นแห่งอัตราเงินเดือน
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ข้าราชการอัยการผู้ใดได้เลื่อนขั้นรับตำแหน่งในชั้นสูงขึ้น หากมีผู้ดำรงตำแหน่งและชั้นนั้น ยังได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้น ก.อ. อาจกำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ใดเลื่อนตำแหน่งนั้นได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งก็ได้

มาตรา ๖๓ ข้าราชการตุลาการและผู้สอบคัดเลือกเป็นผู้ฝึกหัดราชการในกรมอัยการได้ ซึ่งมีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นอัยการผู้ช่วยตามกฎหมาย ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบสามปี ให้มีสิทธิสอบคัดเลือกเป็นอัยการผู้ช่วยตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในเวลาสี่ปีนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๔ ในการสอบคัดเลือกบุคคลเป็นอัยการผู้ช่วยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการอัยการซึ่งมาตรา ๖๖ บัญญัติให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย และมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบสามปี แต่ยังไม่ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่งอัยการผู้ช่วย มีสิทธิเข้าสอบคัดเลือกเพื่อรับการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยนั้นได้ด้วย ในกรณีเช่นว่านี้มีให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๖๕ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาดำเนินการและสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนไปแล้ว หากการส่งและสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังค้างระหว่างการสอบสวน ก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ เป็นครั้งแรกภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งให้กรรมการอัยการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ ทำหน้าที่คณะกรรมการอัยการไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๗๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ ใช้บังคับ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการอัยการโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนวรรค์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

บัญชีค่าเงินเดือนข้าราชการ

ชั้น	เงิน
๑	๑,๕๐๐ - ๒,๐๕๐ - ๒,๒๐๐ - ๒,๓๕๐ - ๒,๕๐๐ - ๒,๖๕๐ - ๒,๘๐๐
๒	๒,๘๐๐ - ๓,๐๐๐ - ๓,๒๐๐ - ๓,๔๐๐ - ๓,๖๐๐ - ๓,๘๐๐ - ๔,๐๐๐
๓	๔,๓๐๐ - ๔,๖๐๐ - ๔,๙๐๐ - ๕,๒๐๐
๔	๕,๕๐๐ - ๕,๗๐๐ - ๖,๐๐๐ - ๖,๓๐๐ - ๖,๖๐๐
๕	๖,๙๐๐ - ๗,๒๐๐ - ๗,๕๐๐
๖	๗,๘๐๐ - ๘,๑๐๐ - ๘,๔๐๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่พนักงานอัยการมีตำแหน่งหน้าที่เป็นทนายแผ่นดิน และมีกฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนไว้มากหลาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้บุคคลที่มีคุณสมบัติ ความรู้ และความสามารถอย่างเดียวกันกับข้าราชการตุลาการ และโดยที่การปฏิบัติงานของพนักงานอัยการเป็นไปโดยอิสระตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทำนองเดียวกับงานของตุลาการ จึงสมควรกำหนดระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานอัยการไว้ใช้บังคับแก่พนักงานอัยการ ทำนองเดียวกับข้าราชการตุลาการ เพื่อส่งเสริมระบบการยุติธรรมของประเทศให้ดียิ่งขึ้น